



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja

Druk nr 682
Warszawa, 22 czerwca 2016 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 203 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt uchwały:

**- w sprawie zmiany Regulaminu Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej.**

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem uchwały upoważniamy panią poseł Izabelę Katarzynę Mrzygłocką.

(-) Tadeusz Aziewicz; (-) Paweł Bańkowski; (-) Anna Białkowska; (-) Piotr Cieśliński; (-) Tomasz Cimoszewicz; (-) Zofia Czernow; (-) Ewa Drozd; (-) Artur Dunin; (-) Joanna Fabisiak; (-) Joanna Frydrych; (-) Krzysztof Gadowski; (-) Lidia Gądek; (-) Artur Gierada; (-) Cezary Grabarczyk; (-) Agnieszka Hanajczyk; (-) Bożena Henczyca; (-) Marek Hok; (-) Michał Jaros; (-) Bożena Kamińska; (-) Magdalena Kochan; (-) Agnieszka Kołacz-Leszczyńska; (-) Ewa Kołodziej; (-) Tomasz Kostuś; (-) Robert Kropiwnicki; (-) Marek Krzakała; (-) Henryka Krzywonos-Strycharska; (-) Józef Lassota; (-) Gabriela Lenartowicz; (-) Aldona Młyńczak; (-) Izabela Katarzyna Mrzygłocka; (-) Killion Munyama; (-) Arkadiusz Myrcha; (-) Anna Nemś; (-) Sławomir Neumann; (-) Małgorzata Niemczyk; (-) Sławomir Nitras; (-) Tomasz Piotr Nowak; (-) Mirosława Nykiel; (-) Norbert Obrycki; (-) Paweł

Papke; (-) Małgorzata Pępek; (-) Sławomir Jan Piechota; (-) Kazimierz Plocke; (-) Agnieszka Pomaska; (-) Jacek Protas; (-) Elżbieta Radziszewska; (-) Leszek Ruszczyk; (-) Dorota Rutkowska; (-) Krystyna Sibińska; (-) Bogusław Sonik; (-) Marek Sowa; (-) Paweł Suski; (-) Michał Szczerba; (-) Marcin Święcicki; (-) Robert Tyszkiewicz; (-) Jarosław Urbaniak; (-) Monika Wielichowska; (-) Marek Wójcik; (-) Wojciech Ziemiak.

UCHWAŁA

SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2016 r.

w sprawie zmiany Regulaminu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Art. 1.

W uchwale Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 r. - Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (M. P. z 2012 r. poz. 32 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 18 ust. 1 po pkt 3b dodaje się pkt 3c w brzmieniu:

„3c) do spraw Rynku Pracy i Dialogu Społecznego;”;

- 2) w załączniku PRZEDMIOTOWY ZAKRES DZIAŁANIA KOMISJI SEJMOWYCH:

- a) po pkt 3b dodaje się pkt 3c w brzmieniu:

„3c) do spraw Rynku Pracy i Dialogu Społecznego należą sprawy prawa pracy, w tym ochrony pracowników, bezpieczeństwa i higieny pracy, równego traktowania w zatrudnieniu, a także systemów płac i kosztów utrzymania, walki z bezrobociem, rynku pracy, diagnozy rynku pracy, osób niepełnosprawnych na rynku pracy, instytucji i organizacji wspierających rynek pracy, problemów wynikających z tzw. szarej strefy, dialogu społecznego, kosztów pracy, zatrudnienia i ochrony praw pracowniczych obywateli polskich w krajach unii europejskiej, zatrudnienie absolwentów oraz aktywizacji osób wieku przed emerytalnym;”.

- b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) Polityki Społecznej i Rodziny należą sprawy kształtowania polityki społecznej państwa, problemów socjalnych, ubezpieczeń społecznych, świadczeń socjalnych, pomocy społecznej, komunalnego budownictwa

mieszkaniowego i problemów osób niepełnosprawnych i kombatantów, a także sprawy wynikające bezpośrednio z funkcjonowania rodziny, wypełniania jej ról i zadań oraz występowania z propozycjami regulacji prawnych dotyczących tych zagadnień oraz sprawy dotyczące ochrony praw kobiet i zapewnienia im równych szans w życiu zawodowym i społecznym, a także sprawy związane z przestrzeganiem konstytucyjnej zasady równych praw kobiet i mężczyzn;

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W oparciu o opinie i stanowiska przedstawiane na różnych spotkaniach i konferencjach oraz kierowane do posłów z różnych środowisk postulaty i wnioski - proponujemy powołanie stałej Komisji Sejmowej do spraw Rynku Pracy i Dialogu Społecznego.

Komisja Pracy działała w Sejmie w kadencji 2005 – 2007. Jednym z jej ważniejszych osiągnięć były zmiany przepisów aktywizujących osoby wchodzące na rynek pracy, a także bezrobotnych, którzy po stracie zatrudnienia wyrazili chęć zdobycia nowego zawodu. Udało się to dzięki znacznemu podwyższeniu kwot stypendiów, co skutecznie zmotywowało do udziału w szkoleniach a w konsekwencji podejmowaniu pracy. Warto przypomnieć, że przed zmianami zasiłek dla bezrobotnych wynosił więcej niż wynagrodzenie osoby odbywającej staż zawodowy. Komisja wprowadziła również istotne zmiany w ustawie o zatrudnieniu socjalnym.

W kolejnych kadencjach Sejmu Komisja Pracy została włączona w strukturę Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. To w naturalny sposób ograniczyło jej wpływ na kształtowanie nowych rozwiązań wspierających rynek pracy. Zwróćmy uwagę, iż w ubiegłej kadencji Komisja Polityki Społecznej i Rodziny odbyła 261 posiedzeń, a działające w jej strukturach podkomisje spotkały się ponad 100 razy. Jedną z najaktywniejszych była właśnie Podkomisja do spraw Rynku Pracy. Zatem ilość i stopień złożoności zagadnień związanych ze wspieraniem zatrudnienia wymaga powołania osobnej komisji stałej. Fakt, iż obecnie działa ona w strukturach Komisji Polityki Społecznej i Rodziny odczytać można jako sygnał, że kwestie przeciwdziałania bezrobociu są przez Sejm RP traktowane jako element strategii socjalnej. Natomiast w przekonaniu wielu ekspertów należy te problemy oddzielić.

Niezbędne jest wypracowanie diagnozy rynku pracy - w perspektywie 5-10-20 i więcej lat. Wymagać ona będzie prowadzenia stałej aktualizacji, co jest wystarczającym powodem dla powołania odrębnej Komisji. Komisji, która diagnozowałaby i bardzo szybko opracowywałaby rozwiązania dla celów założonych w szerszej perspektywie czasowej.

Należy też zwrócić uwagę, na inne aspekty przemawiające za powołaniem komisji jako odrębnego organu. Jest to niezmiennie pogarszająca się sytuacja demograficzna Polski. W perspektywie powoduje ona zmniejszenie liczby osób pracujących. Sytuacja ta spowoduje napięcia w systemie emerytalnym, maleje bowiem liczba osób pracujących, która będzie musiała utrzymywać rosnącą grupę osób starszych. Nadal problem stanowią będą też migracje oraz fakt, że nasi rodacy podejmują pracę poza granicami Polski, licząc na wyższe wynagrodzenie i skuteczniejszy system pomocowy. Nadal w kraju mamy do czynienia z bezrobociem młodych, z bezrobociem starszych, niską aktywnością zawodową kobiet, dyskryminacją kobiet na rynku pracy, malejącymi zasobami pracy, nadużywaniem umów cywilno-prawnych, rozrostem szarej strefy. Rozwiązanie tych problemów wymaga diagnozy, zaangażowania oraz dialogu z wszystkimi zainteresowanymi grupami i środowiskami.

Kreowanie polityki zatrudnienia w naszej rzeczywistości powinno raczej polegać na podejmowaniu działań opartych na współpracy instytucji rynku pracy (urzędy pracy) i przedsiębiorców oraz wszelkiego rodzaju placówek edukacyjnych, a nie ośrodków pomocy społecznej. Doświadczenie uczy bowiem, że należy nadal reformować prawo, tak aby urzędy pracy zajmowały się przede wszystkim wspieraniem osób bezrobotnych w znalezieniu zajęcia, a nie wypłacaniem zasiłków i opłacaniu składek zdrowotnych. Nic innego jak właśnie ten aspekt ułatwi dialog z pracodawcami, którzy najszybciej i najlepiej orientują się w potrzebach rynku i na tej podstawie potrafią wskazać, jakie kwalifikacje są aktualnie poszukiwane.

W tym kontekście zasadne staje się powołanie stałej Komisji ds. Rynku Pracy i Dialogu Społecznego, jako forum dyskusji i wypracowywania rozwiązań tak, by skutecznie pomagać osobom bezrobotnym i wchodzącym na rynek pracy, pamiętając jednocześnie o ścisłej współpracy z pracodawcami.